

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/297/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208666
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6312208666.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrhy navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený pod sp.zn. 5C/307/2012 **z a m i e t a**.
- III. Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhmi zo dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/297/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 11Er 270/2010 proti povinnému C. I. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 383,55 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/307/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1585/2010 proti povinnému N. Y. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 352,20 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/319/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1456/2010 proti povinnej I. I. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 366,96 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/323/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 11Er 2/2010 proti povinnej Z. I. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 536,60 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/351/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1584/2010 proti povinnej W. R., v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 914,-Eur s príslušenstvom, súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 4.082,04 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 816,41 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/353/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 2013/2010 proti povinnej N. Y., v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 2.147,14 Eur s príslušenstvom, súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 7.172,29 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 1.434,46 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Uznesením č.k. 5C/297/2012-32 zo dňa 11. 04. 2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") spojil veci pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/297/2012, sp.zn. 5C/307/2012, sp.zn. 5C/319/2012, sp.zn. 5C/323/2012, sp.zn. 5C/251/2012 a sp.zn. 5C/353/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp.zn. 5C/297/2012.

Dňa 17. 05. 2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 5C/297/2012-118 zo dňa 11. 02. 2014, ktorým súd návrh na prerušenie konania, ako aj návrh vo veci samej zamietol a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ dovolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 14Co/582/2014-162 zo dňa 22. 09. 2015 rozsudok okresného súdu vo výrokoch, v ktorých v spojených veciach sp.zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012 a 5C/353/2012 návrhy navrhovateľa na prerušenie konania a návrhy na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ako aj vo výroku o trovách konania potvrdil a vo veci sp.zn. 5C/307/2012 zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že ku spisu nebol pripojený exekučný spis sp.zn. 2Er/1585/2010, a tak nebolo rozhodnutie súdu v tejto časti preskúmateľné.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, exekučným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/1585/2010 a zistil tento skutkový stav:

Podľa vyjadrenia navrhovateľa tento vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 5C/307/2012 sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ale rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to až po uplynutí zákonom stanovenej doby dňa 30. 01. 2011, pričom vec nevykazovala prvky nadmernej zložitosti ani si nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania.

Navrhovateľ vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Navrhovateľ podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Exekútor následne podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej mal exekučný súd rozhodnúť v lehote 15 dní ustanovenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom podľa názoru navrhovateľa výnimka z 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia v citovanom ustanovení platnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 a od 01. 06. 2011 sa v prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov nemala uplatňovať (lebo nešlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale spojenie rozhodcovský súd. Podľa odbornej literatúry sa vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmiernom ňou schváleným, rozumelo rozhodnutie v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práce a vyhlášky č. 42/1975 Zb. Exekučným titulom teda nebolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie, preto neprichádzala do úvahy ani výnimka uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku.

Uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil posun v exekučnom konaní, keď v dňoch 02. 07. 2009, 23. 09. 2009, 13. 11. 2009 a dňa 25. 02. 2010 spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, dňa 30. 08. 2010 spísal a podal sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu a v dňoch 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011 spísal a podal sťažnosti na prieťahy v konaní.

Pre nedodržanie 15-dňovej lehoty požadoval náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 125,-Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur a c) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15,-Eur, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55,-Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, keď konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Tento bol následkom nesústrednej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa a tým ku zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že dôjde zákonným postupom súdu ku vymoženiu jeho pohľadávky.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na zmätočnosť návrhu, v ktorom nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, sú nesprávne uvedené údaje o povinných a nie sú uvedené ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetnom exekučnom konaní sťažnosti alebo že by existovalo takéto právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov mala odporkyňa za to, že nebola preukázaná existencia prieťahov tvrdená navrhovateľom v návrhu.

Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa

prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyňi doručené dňa 23. 04. 2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný. Zároveň vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 04. 2009.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ohľadom nedodržania zákonnej lehoty odporkyňa uviedla, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale iba na vydanie poverenia. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a logicky sa ani nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Zároveň je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa odrazili v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Ako vyplýva z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, ako aj preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Ohľadom škody odporkyňa uviedla, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a nespôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku na súde. Zároveň uviedla, že navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávka je nevyhnutná v dôsledku rozhodnutia súdu a navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul aj podaním návrhu na začatie konania, čo neurobil a sám tým prispel k situácii, ktorú namieta. Čo sa týka požadovanej materiálnej škody, navrhovateľ nepreukázal jej existenciu a nároky, ktoré si uplatňuje, sú len hypotetické. Kritériá, ktoré majú vplyv na výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 24. 11. 2015. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil. E-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 20. 11. 2015 o 16.44 hod., 17.31 hod. a 18.01 hod. (piatok) a zapísané dňa 23. 11. 2015 navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla Slovenská republika predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010. Podľa jeho názoru odpoveď na prejudiciálne otázky má podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa. Zároveň žiadal zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplyva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR a ktorá sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16NcC/165/2012. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR. Dňa 07. 02. 2014 (č.l. 105 v súdnom spise) bol súdu doručený totožný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania podľa § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na

pojednávani v neprítomnosti účastníkov zamietol návrhy na prerušenie konania zo dňa 07. 02. 2014 a oba návrhy zo dňa 23. 11. 2015, pretože v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13NcC/122/2012-11 zo dňa 08. 10. 2012, preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Súd tiež poukazuje na to, že ústavná sťažnosť navrhovateľa mala smerovať proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16NcC/165/2012, ale o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté uznesením č.k. 13NcC/122/2012-11, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13NcC/122/2012 sťažnosť navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu na prerokovanie (IV. ÚS 336/2013-11). Navrhovateľ podaním zo dňa 20. 11. 2015 navrhol prerušiť konanie do rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov vo veci sp.zn. 7C/6/2010 s tým, že rozhodnutie súdu v tejto veci má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Odôvodnil to tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žaloby dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie, zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Ako odporcovia sú v spore uvedení 1) Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a 2) POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava. V konaní vedenom pod sp.zn. 7C/6/2010 boli predložené prejudiciálne otázky a konanie je vedené pred Súdnym dvorom Európskej únie pod sp.zn. C - 168/15.

Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. V istých prípadoch tak súd musí konanie prerušiť, v iných prípadoch buď konanie preruší, alebo urobí iné vhodné opatrenia na odstránenie vady konania. Procesná teória hovorí o obligatórnom (§ 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a o fakultatívnom (§ 109 ods. 2 O.s.p.) prerušení konania. V oboch prípadoch ide o prerušenie konania rozhodnutím súdu na rozdiel od prerušenia konania zo zákona. Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Rozhodujúcim hľadiskom tu je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania z hľadiska tohto ustanovenia bude predstavovať skôr výnimku, ako pravidlo. Z uvedeného teda vyplýva, že účastník síce môže navrhnúť prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takémuto návrhu vyhovieť, čo znamená, že je výslovne na úvahe súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom predpokladanej prekážky konania vychádzajúc z § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. konanie preruší. Napriek tomu, že pred Súdnym dvorom Európskej únie prebieha konanie o prejudiciálnych otázkach, vyriešenie týchto otázok porušenia komunitárneho práva, v dôsledku čoho bolo prerušené konanie vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, vzhľadom na znenie položených prejudiciálnych otázok, nie je objektívne spôsobilé mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej v tomto súdnom konaní. Od navrhovateľky, ktorá sa v konaní náhrady škody domáha, bolo v exekučnom konaní vymožené plnenie na podklade neprijateľnej rozhodcovskej doložky a Súdnym dvorom Európskej únie má byť zodpovedané, či vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy ide o také závažné porušenie komunitárneho práva, ktoré by bolo spôsobilé privodiť na jej strane právo na náhradu škody, prípadne bezdôvodné obohatenie a založiť zodpovednosť členského štátu za vznik takejto škody. V tomto konaní, ktoré navrhovateľ žiada prerušiť však uplatňuje náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala podľa jeho tvrdenia vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spočívajúceho v tom, že o jeho žiadosti na vydanie poverenia bolo rozhodnuté po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, postupoval so zbytočnými prietahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 ide o nárok zo zodpovednosti za škodu zo strany povinného z dôvodu, že v nejakej exekučnej veci súdny orgán poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho

práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávnenej požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na uvedené rozdiely týkajúce sa skutkových okolností nemá, podľa názoru súdu, zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok žiadny význam pre rozhodnutie súdu v danej veci, preto aj tento návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný a zamietol ho.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrh predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 30. 09. 2010. Návrh na začatie konania bol na tunajší súd doručený dňa 27. 09. 2012, preto námietka premlčania vznesená odporkyňou nie je dôvodná.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po oboznámení sa s obsahom listín v exekučnom spise Okresného súdu Brezno sp.zn. 2Er/1585/2010 má súd za to, že tvrdenie navrhovateľa v návrhu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nie je pravdivé.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/1585/2010 bol návrh na vykonanie exekúcie spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 23. 07. 2010. Žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 30. 09. 2010. Uznesením č.k. 2Er/1585/2010-9 zo dňa 19. 11. 2010 (nie dňa 30. 01. 2011, ako uviedol v návrhu navrhovateľ) bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie, ktoré dňa 19. 01. 2011 zobrať späť a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 41CoE/50/2011 zo dňa 09. 02. 2011 odvolacie konanie zastavil. Následne bola exekúcia uznesením č.k. 2Er/1585/2010-41 zo dňa 08. 04. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 05. 2011 zastavená.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010 ukladalo súdu, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, vydať v lehote 15 dní od doručenia žiadosti rozhodnutie, ktorým poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Až v tretej vete citovaného ustanovenia je upravený postup súdu v prípade, ak žiadosť súdneho exekútora zamietne. Takéto poradie zachované aj po následných novelách. Pre vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia teda nebola a ani v súčasnom znení predmetného zákonného ustanovenia nie je uvedená lehota na rozhodnutie, čo vyplýva z jazykového, gramatického a systematického výkladu. Nebol potom naplnený predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu na strane odporkyne pre tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nedodržaní tejto lehoty.

Rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nemohlo ísť o nesprávny úradný postup, ale prípadne o nezákonné rozhodnutie, a to v zmysle § 6 zákona 514/2003 Z. z. Za nesprávny úradný postup nemožno považovať taký postup, ktorý našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia, prípadne právne posúdenie veci. Podľa názoru súdu takéto rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia nie je ani nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ani nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 zákona 514/2003 Z.z.

Súd je oprávnený a zároveň aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj pred samotným vydaním poverenia. Súd preskúmaním exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný súd má teda oprávnenie skúmať tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Toto oprávnenie mu vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie vo veci Asturcom sp.zn. C-40/08) aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010).

Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu na strane odporkyne ako základnej podmienky vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z. z.

Ohľadom navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, že vyvinul enormné úsilie a podával žiadosti o informácie o stave konania (dňa 02. 07. 2009, dňa 23. 09. 2009, dňa 13. 11. 2009, dňa 25. 02. 2009, ako aj sťažnosti na prieťahy v konaní dňa 30. 08. 2010, dňa 23. 11. 2010 a dňa 25. 05. 2011) súd konštatuje, že tieto žiadosti a prvú sťažnosť mal podať ešte skôr, ako bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia a v spise sa žiadne takéto žiadosti nenachádzajú. Sťažnosť zo dňa 23. 11. 2010 sa síce týkala konania sp.zn. 2Er/1585/2010, avšak táto sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná, pretože v čase jej podania bolo vo veci rozhodnuté.

Súd má teda za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik tvrdenej majetkovej škody predstavujúcej náhradu paušálnej sumy ani nemajetkovej ujmy, pretože nepreukázal z akého dôvodu sa nemôže domáhať plnenia od povinného na základe žaloby pred všeobecným súdom. Zastavením exekučného konania exekučný súd prelomil materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku a zanikla zároveň prekážka rozsúdenej veci. Pre oprávneného zastavením exekučného konania podľa § 45 zákona č. 422/2002 Z.z. odpadá prekážka rei iudicatae na uplatnenie práva na súde.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich nevyčísľila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).